

[Boeck-Hansen.]

byggelsen derude. Jeg forstaaer, at den højt-ærede Minister ikke ønsker at forcere denne Sag igennem, og derved maa jeg gaa ud fra, at den ikke vil blive vedtaget i Lands-tinget før efter Sommerferien, og saa bliver der jo Tid til at faa undersøgt forskellige Ting oppe langs Kysten.

Jeg forstaaer ogsaa, at den højtærede Minister tager Afstand fra enhver Tale om en Havn eller en Gennemsejling ved Agger, naar selve Sogneraadformanden har gjort det samme; saa er der ingen Grund til at tale mere om det. Men jeg vil alligevel gerne spørge den højtærede Minister, om den tekniske Kommission har foretaget Under-søgelser der. Det kan meget godt være, at jeg har overset dem, men jeg har ikke faaet Øje paa, at der er foretaget Bundunder-søgelser ved Agger, og derfor har jeg ment, at det var rigtigt, at man efterlyste nogle saadanne, inden man slog helt og ende-ligt fast, at det var en fuldkommen Umulig-hed, at der skulde kunne komme Saltvand ind i Limfjorden ad den Vej. Gennem Fer-ring Sø tror jeg der vilde være en for vanske-lig Adgang for Vandet, men jeg tror nu nok, at der kunde komme tilstrækkelig Saltvand ind det andet Sted.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg kun sige, at det er rigtigt, at Naturen har aabnet Thyborøn, og den kunde ogsaa lukke igen paa dette Sted. Men hvis den aabner alt for pludseligt deroppe, sender den en forbistret Bunke Saltvand ind, inden den lukker igen, og det er jo egentlig det, man gaar og er ængstelig for.

Bollerup Madsen: Forholdene har med-ført, at jeg igennem Aarene har maattet beskæftige mig meget med den Sag, der her er til Behandling, og jeg har ogsaa gentagne Gange talt om den fra denne Talerstol. Jeg vil derfor gerne have Lov til i Dag at fremsætte et Par Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen oplyste selv, at han ikke havde deltaget i Turen til Thyborøn og Hanstholm, og jeg tror paa Basis af den Tale, det ærede Medlem holdt her i Dag, at det er et Held, for det er sikkert Grundlaget for den større Frejdig-hed, det ærede Medlem viser ved at foreslaa at slaa et nyt Hul i Limfjordstangen. Naar man har set de forpjuskede Rester, der er tilbage af Aggertangen, som i sin Tid var 10 km bred, men som i Dag paa sine Steder kun er 200 m bred, omgaas man ikke let-sindigt med Tanker om frivilligt at slaa flere Huller paa det Sted. Hvis man i Dag stod over for at skulle bestemme et Sted at

bryde igennem, er det muligt, at man vilde vælge Agger; men saaledes er Forholdet jo ikke, selv om det kunde se bestikkende ud at flytte dertil. Fordi Bundforholdene maa-ske er bedre der, hvem garanterer saa for, at der, medens Arbejdet foregaar, ikke kommer en ny Orkan, som vi kender dem deroppe, og slaar hele Arbejdet i Stykker? Saa har man to store Gab i Stedet for eet at slaas med.

Forholdet er heller ikke det, at de Ulykker, Naturkræfterne deroppe har frem-bragt, er begrænset til Thyborøn Gab. Gennem alle de Aar, dette Gab har eksiste-ret, er der ført Ulykker ind over Limfjorden, der har ødelagt Arealer ud til Fjorden. Jeg har aldrig kunnet forstaa, at man kan mene, at man har saa meget Jord i Danmark, at man med den Letsindighed, som sket er, gennem saa mange Aar har kunnet se roligt paa disse Forhold uden at skride alvorligt ind. Det har tvunget mig frem til at omtale Forholdet flere Gange her i det høje Ting.

Jeg har derfor ingen Betænkelighed ved selve det foreliggende Lovforslag, selv om det omfatter mere end de to Dækmoler, som har været omtalt saa mange Gange, for de løser jo ikke Problemet, de løser kun Spørgsmaalet om Indsejlingen, medens Ulykkerne gennem Fjordens Nedbrydning af Kysten og Ødelæggelse af Arealerne fort-sættes i maaske stærkere Grad end hidtil kendt. Derfor glæder det mig netop, at man har fundet denne Udgang, som jeg tror giver alle Lukningens Fordele uden samtidig at have den Skavank, at man slaar alt i Stykker, hvad der er bygget op i den Tid, Thyborøn har været aaben.

Til Slut er det mig en Glæde at frem-sætte den Kompliment til Vandbygnings-væsenets Folk, at de har staaet fast paa det ansvarlige Standpunkt. Det har ikke manglet paa Fristelser og smigrende Udtalelser til dem, om man nu ikke kunde nøjes med dit og dat. De har fastholdt det eneste rigtige, det forsvarlige tekniske Synspunkt uden Hensyn til, om de derved kunde indsmigre sig hos Politikerne, hos dette høje Tings Medlemmer eller andre, som havde et andet Standpunkt. Saadan bør ansvarsbevidste tekniske Raadgivere være, og det skal de have min Kompliment for.

Aksel Larsen: Ministeren kunde spare sig sin Bemærkning om, at jeg kom med Udenomssnak for at skjule, at jeg ikke vilde have noget gjort ved Sagen. Det drejer det sig ikke om. Jeg har anvist en Maade at behandle Sagen paa, saa den ikke gøres færdig formelt fra Rigsdagen i denne Uge,